

El pagament de les quotes de les entitats i les empreses esportives durant la crisi sanitària del coronavirus

Pel que fa a les quotes socials abonades a **entitats culturals i esportives sense finalitat de lucre**, legalment creades i inscrites com a tals, no generen dret a devolució. Són aportacions a fons perdut per contribuir al manteniment de l'entitat i reflecteixen l'adhesió i la pertinença a un projecte compartit per totes les persones associades. Cal tenir en compte que si estem parlant de quotes a una entitat en qualitat de soci, i que aquesta condició comporti ser copropietari de l'entitat, aquest fet exclou la relació de consum i, per tant, ja no hi hauria lloc a cap devolució.

Si que es podria demanar, en canvi, la devolució de les quotes addicionals que eventualment s'hagin abonat per activitats opcionals ofertes per l'entitat que comportin una contraprestació directa i concreta com, per exemple, cursos d'aprenentatge o activitats especials de lleure i esbarjo.

En aquest casos, i malgrat que la persona usuària té el dret al retorn dels diners pagats, l'OMIC recomana que els consumidors busquin solucions pactades amb les empreses o les entitats que han organitzat i han cobrat per aquests serveis.

Quotes de gimnasos

Respecte els **serveis que es paguen per quotes (cursos, gimnasos, etc.) en empreses amb ànim de lucre**, cal tenir en compte que si aquestes deixen de prestar un servei per tancament temporal de l'empresa a causa de força major - és a dir, ordres o instruccions del Govern, com és el cas actual-, l'usuari té dret a reclamar el retorn de la part proporcional de les quotes, en funció del temps que hagi estat sense servei per causa del tancament; o bé pot acceptar altres compensacions, com ara serveis addicionals (monitor personal, ampliació d'horari, etc.) o descomptes. Si el servei no es pot reprendre un cop passat el període de suspensió, l'usuari pot reclamar el total dels imports que hagi pagat.

En el cas que no es respectin aquests drets, l'OMIC aconsella reclamar a l'empresa amb qui s'ha contractat el servei, sempre de manera que en quedi constància (full oficial de reclamacions, bústia de reclamacions en línia de l'empresa, correu electrònic, etc.).

Si en el termini d'un mes l'empresa no respon o no s'arriba a un acord, es pot presentar una reclamació en la OMIC.

En tot cas, també s'ha de considerar que estem vivint una crisi social i econòmica de la qual no tenim precedents, que aquestes empreses afronten una manca de liquiditat molt important i que, en molts casos, els serà impossible retornar els diners. Per aquest motiu, pensem que els consumidors haurien de demanar la devolució dels diners només en els casos d'absoluta necessitat, evidentment sempre que les condicions que ofereixin les empreses i entitats siguin adequades i raonables.

Oriol Contreras

Advocat de l'OMIC Premià de Dalt